

DRAVSKA POŠTA**Neodvisno glasilo vseh poštних nameščencev Dravske banovine**

Štev. 1.

V Ljubljani, dne 20. januarja 1936.

Leto II.

Bilo bi prelepo

Da se da kaj resnega in celo strokovnega povedati tudi v obliki humoreske ali satire, nam je dokazal članek v zadnji številki »Dravske pošte« pod naslovom »Vse za tujski promet«. Zakaj bi pa moral človek, kadar hoče kaj resnega in pametnega povedati, zavzeti posebno pozo, dvigniti kazalec in ves čas, ko kaj razlaga, gledati srepro vanj? Saj se da tudi po ovinkih do jedra, kramljaje po stranpoteh, malo po soncu, malo po senci. Zakaj bi pa človek, ko prihaja do ideje, spotoma ne požvižgaval in za kak pomišljaj ne postal? Meso pomaranče je dobro, ali tudi veja, na kateri visi in lupina, ki ga oklepa, je vredna zanimanja. Poznam človeka, ki si zviija cigareto po pol ure, ki porabi pet minut, da jo vtakne v ustnik, in ki jo potem pokadi v eni minuti. On se hoče dolgo zabavati in kratko uživati. Ali ni tako pred marsikakim našim zelo resnim in važnim dejanjem?

Ko sem prečital članek, sem bil zadovoljen, ker sem zvedel isto, kakor če bi mi našteval po točkah 1., 2., 3. in 4., kaj da hoče. Še bolj bi mi pa bilo všeč, ko bi poslednja pika ne bila poslednja, ampak ko bi pisec nagubančil čelo in še za nekoliko pik pobrskal po jedru. Najbrž bi tudi on prišel do tega, kar mislim jaz povedati. Res je, da so naše pošte po večini v svoji skromnosti lepo skrite, ali veliko boljše ni tudi z drugimi uradi, kakor z davkarijo, žandarmerijo in finančno kontrolo, pa tudi sodišča niso vedno na prav vidnih prostorih in v lepah poslopih. Edino s šolami še nekam gre. Ponajveč je pa tako po naših manjših mestih, po trgih in vaseh. Šola in posojilnica sta blizu cerkve, kjer je center kraja, vse drugo je pa razštrkano. Če vprašam, kje je pošta, ti bodo pokazali proti severu, finančna kontrola je nekje proti jugu, žandarmerija daleč zunaj nekje na samoti, sresko načelstvo in sodišče pa tudi nekje v kakem starem, čestitljivem poslopiju.

Pa ti pride v tak kraj očanec, ki ima opravka pri vseh oblasteh. Vse jutro do poldneva križari po trgu; često se mu pa pripeti, da mora čez poldne ostati v kraju, ker so mu ta ali oni urad, ko je zazvonilo, pred nosom zaprli.

Kako lepo bi bilo, ako bi bili vse oblasti in vsi uradi v večjih krajih v enem poslopiju, pod eno streho. Naš očanec bi prišel v takšno večjo hišo in koračil iz nadstropja v nadstropje, iz hodnika v hodnik, pa bi opravil vse. Kolikokrat mora sedaj po dvakrat, trikrat k nemu uradu, ker ga pošli-

Poštar in njegova družina nosita dobre in cenene**TIVAR obleke**

ljajo sem in tja. Sedaj mora tacati blato od enega konca do drugega, v eni hiši bi pa stopil samo od vrat do vrat, iz hodnika v hodnik, iz nadstropja v nadstropje.

S kakšno težavo so našli doslej našeti uradi svoje prostore. Kako težko so našli župani zanje streho in koliko je bilo treba preurejati. Pa še ni v redu, vse se stiska in plačuje visoko najemnino. V kakšnih zadregah so bile in so še občine zaradi namestitve te ali one oblasti, tega ali onega urada.

In vsega tega bi ne bilo, ko bi občine tedaj, ko je bilo še dovolj denarja, sezidale večjo hišo, v katero bi se lahko vselili vsi uradi. In za vsako oblast oziroma za urad bi bili pripravljeni prostori po načrtih in potrebah dotične oblasti oziroma urada. In oblasti in uradi bi vsa ta leta plačevali primerno najemnino in hiša bi ostala občini.

Danes je to seveda težje, ali ponekod bi morda občina to še vedno zmogla. Za naše pošte bi bilo to še toliko bolj idealno, ker bi imeli v hiši dobre, oborožene varuhe, žandarmerijo. Med drugimi napisim na taki hiši bi vlomilci čitali tudi »žandarmerijska postaja«, pred katero pa imajo drugačen respekt kakor pa pred pošto. In v hiši bi tu in tam bila tudi sodnija, ki bi takega rokomavha kar v keho.

Bilo bi res lepo!

Vedno najnovejše in vedno najcenejše
damske plašče z velikim krznenim ovr-
nikom v ceni od Din 680— naprej nudi
konfekcija

PAULIN - LJUBLJANA (ZVEZDA)

Naš ponos

* CENA *

69.—

69.—

79.—

Za dež

sneg.

in blato

* KVALITET

* MODA

Bata

Kriza in Kritika

Enajsta številka »Dravske pošte« nas poziva k dopisovanju, češ, da ji manjka gradiva. Res je, da smo taki: dokler nimamo, kričimo, a ko kaj dobimo, pa lepo molčimo. Tako je tudi z »Dravsko pošto«. Nam, ki nismo vajeni dopisovanja, se je težko pripraviti in težko kaj začeti, čeprav nam leži mnogo na srcu, kar bi bilo dobro, da se razodene.

Kritike in medsebojnega prekljanja v naših organizacijah že nekaj let sem ni manjkalo. V vsakem glasilu in vsaki številki se je skoraj vedno čitalo o tem in onem prepiru in medsebojnem sovraštvu, da je nam podeželskim poštarjem bilo res že odveč. Na vsakem občnem zboru in vsakem sestanku se je gotovo kaj takega slišalo. Slišalo in govorilo se je mnogo, kako take osebne zadeve urediti, pa do sedaj se še to ni popolnoma posrečilo, čeprav so se odbori menjali.

Mi podeželski poštarji težko poslušamo take stvari, ki jih nismo vajeni. Mi smo vajeni v medsebojni ljubezni drug z drugim v lepi harmoniji delati. Zelo bi nas veselilo in bilo bi nam zelo všeč, da bi to tudi o organizaciji slišali, da bi izginile ščuke, ki imajo to veselje, da delajo vedno razdor, ne vedo pa prav za prav kaj povedati, kje, kaj in kako se prav ne dela.

Vsemu temu bi se dalo na prav lep način napraviti konec. Treba bi bilo samo premestitev, in sicer iz mest na deželo in z dežele v mesta. S tem bi prišli drugi ljudje v vodstvo organizacije, ki bi gotovo z veliko nesebičnostjo in požrtvovalnostjo delali za procvit in napredek organizacije. Še nikjer nisem čital, da bi morali biti vedno eni in isti ljudje v mestu, drugi pa vedno na deželi. Tudi med podeželskimi poštarji bi se našlo mnogo izvrstnih organizatorjev, ki bi imeli veselje do dela v organizaciji. Mi nismo člani zato, da bi se lahko drugi prepirali, ampak zato, da bi od tega imeli kakšno korist in veselje. Na vsak način je potrebno harmonično življenje v organizaciji že v vodstvu samem, odkoder se bo širilo naprej do slehernega poštarja, pa se bomo zopet z velikim zanimanjem in veseljem udeleževali sestankov, občnih zborov itd.

Na srcu mi leži tudi ta nesrečna redukcija plač. Mnogo se je po raznih časopisih pisalo za zboljšanje in popravek te redukcije, a pri tem se je vse premalo poudarjalo o nas nižjih uslužbencih, ki smo najbolj prizadeti. Druge naredbe, ki je izšla oktobra, so bili največ deležni tisti, ki so manj potrebni. Ni tu moj namen drugim

odtrgovati, ali samo najbolj prizadetim, mislim, da bi se pa vendar moralo dati toliko, da bi lahko vsaj pošteno živeli. Tu mislim pred vsem na zvaničnike in služitelje, ki smo res tako občutno prizadeti, da se nas loteva obup. Jaz na primer sem imel 1010 Din prejemkov na mesec, sedaj imam pa 220 Din manj. Kako naj, povejte mi, s 790 Din plačam stanovanje, hrano, oblačim družino in šolam otroka. Vrh tega je pa zima in treba je več kurjave in toplejše obleke. Kako si jo naj nabavim? Državi radi in z veseljem pomagamo, ko je v stiski, ali kar je pa preobčutno, je nevzdržno.

Zadnje čase se tudi mnogo dela za zaščito dece, ali za božjo voljo, kako naj jo ščitimo in ji pomagamo, če pa ni sredstev. Na ta način gledajo naši otroci jetiki naravnost v obraz, ker jih ne bodo več mogli zadostno hraniti in oblačiti. In pa naše žene? Od samih skrbi, kaj bodo kuhale in s čim kaj nakupile, bodo zbolele in kaj nas čaka? Bolnišnica in stroški! Dobro in potrebno bi bilo po mojem mnenju, da se ponovno in sicer takoj obrnemo na vlado in jo prosimo, naj nam vrne tisto malo, kar smo izgubili, saj smo že pred tem živeli zelo zelo na pičlem.

In prav zato je tudi zelo zelo potrebno, da stoji članstvo trdno v svojih organizacijah, ker le takrat, če bomo pokazali skupnost, lahko pričakujemo kakšnih uspehov. Z združenimi močmi bomo tudi krizo prebredli in zopet zaživeli v boljših časih, kakor pa sedaj.

Sloga jači — nesloga tlači.

G. A.

Novi stalež osebja

G. dr. Ivan Lamut, višji svetnik in šef občega odseka direkcije je sestavil in izdal stalež osebja direkcije pošte, telegrafa in telefona v Ljubljani, po stanju 1. januarja 1936.

Novi stalež je bil gotovo zelo potreben, saj se je v tem času, odkar je izšel zadnji, med nami veliko spremenilo. Precej se jih je preselilo tja, odkoder jih ne bo več nazaj, precej se jih je poslovilo od nas, ki jih tudi ne bo več nazaj, ki pa ne uživajo svoj pokoj med penati in ki jim želimo mnogo zdravja, nekaj je pa tudi takih, ki so zapustili našo armado in ki jim želimo veliko sreče drugod, kjerkoli so že. Precej je tudi takih, ki so bili medtem povišani in dobili lepši titel (in tudi večjo plačo), titulatura (brez spremembe plače) se je pa spremenila pri vseh. In koliko je bilo medtem pre-

meščenih. Vse to je že dovolj velik razlog za izdajo novega staleža.

Kar preglejte ga, pa boste videli, kako vestno, točno, razvidno in čedno ze napravljen. Najprej se naj pogleda vsak sam in če bo videl, da je kak podatek pomanjkljiv, naj to javi direkciji, da bo stvar ugotovila in v prihodnjem staležu bo vse prav. Kdor je pa le kaj radoveden, si bo pa ogledal še tiste, ki ga bolj ali manj zanimajo: recimo, kdaj so rojeni, koliko let imajo življenjskih in koliko službenih in ali ranžirajo pred njimi ali za njimi in kje so, ako jim bo treba voščiti za god ali za praznike.

Pa ne samo to! Stalež vam pove tudi, koliko plače vam gre, koliko plačujete za pokojninski sklad in koliko uslužbenskega davka. Upravitelji bodo našli v njem vzorec upraviteljskega računa, tisti, ki gredo vsake svete čase na službeno pot, kaj vse jim pripada in tudi vzorec potnega stroškovnika (tisti, ki so tega že vajeni, imajo vse to že v glavi) in tudi začetni ambulancarji se lahko prepričajo, ali dobe tisto, kar jim gre ali ne.

Do malega za vse je pa velike vrednosti Pregled važnejših zakonov, naredb, pravilnikov in pojasnil, objavljenih v P. t. vestniku od 1. aprila 1931 dalje. Dober kažipot po labirintu! In celo vdove po pt. uslužbencih najdejo svoje, namreč navodila, kaj vse je treba priložiti prošnjam za odmero rodbinske pokojnine, za izplačilo dvomesečne podpore in pogrebne.

Kar je pa še posebne hvale vredno je to, da dobi tisti, ki kupi novi stalež, zastonj na dveh listih v formatu staleža natisnjene vse poštno, telegrafske in telefonske pristojbine za tuzemstvo in inozemstvo. Sicer je pristojbenik tudi separatno na prodaj po 4 Din za izvod. Tako da stane stalež prav za prav samo 11 Din, ker mu je pristojbenik priložen.

Kdor pozna trudapolno delo sestavljanja staleža, ki zahteva več vestnih in natančnih ljudi in kdor ve, da je tiskarski stavek iz domala samih številčk zelo drag, mora priznati, da je novi stalež zelo poceni. Zato pa bi bila skoraj dolžnost vsakega, da si ga nabavi. V zalogi ga je še nekaj in naroča se na naslov: Dr. Ivan Lamut, višji svetnik direkcije pošte in telegrafa v Ljubljani.

Da bo ocena popolnejša, naj pripomnimo še to, da je knjižica lična, papir dober in da so oglasili tako lepo razvrščeni, da prav nič ne motijo besedila.

Širite »Dravsko pošto«!

Jožica Ludvik, Majšperg:

„Poštarica“

Pravkar sem prečitala knjigo, ki jo je izdal v samozaložbi Drago Poštarov.

Ko sem jo zagledala, ko sem jo prijela v roko, me je toplo spreletelo.

Naslov: Poštarice — novele.

Na naslovni strani slika žene nasmejanega obraza, ki te toplo gleda.

Drago, pazi, v kakšni luči si nas poštarice svetu prikazal!

Če se dekle povzpne v kraljestvo sanj? Če sreča nekoga, s komer si moreta vse lepo, vse svetlo in sveto, kar nosi človek s seboj v duši, nezadržano dati... Si pisal, Drago, o tem? Si pisal o ljubezni?...

Čitam. — Kako začenja:

»Morate najprije da znate, poštarčina sam vam ja od glave, do pete. Čitav! I volim te ljude — poštare i poštarice...«

In potem niza v prisrčno tekoči besedi odlomke doživljajev, o srečanjih s temi »svojimi ljudmi«.

Pot ga je zanesla v obisk k stari poštarici-šefinji, ki ji je pomagala mlada odpravnica. Vsi trije so ob vinu prijetno kramljali. Ob srečanju s tistimi vražjimi plameni v očeh odpravnice se je v njem nekaj vžgalo. Čez trenotek je začutil ob svojo nogo pod mizo Morzejeve znake. Tajno, nevidno, neslišno sta izmenjavala misli. Blažen ji je »pihal na dušo«, seveda — mladi. V pest pa se mu je smejala stara, saj je bila njena tista drobna nožica, tisti mali čeveljček, ki je pod mizo s pikami in črtami odgovarjal na njegova znamenja. In tako dalje... In tako dalje...

Bila sem v sobi sama, ko sem čitala in vendar sem se včasih na glas, od duše zasmejala njegovi »smoli«.

V podnaslov bi jaz napisala: utrinki ali iskric, ne novele.

V predgovoru slika avtor vaško pošto in poštarico:

Ko pride Božič, Novo leto, odložijo ljudje vsakdanje skrbi in jih tudi v skromnih razmerah zajame prazniško razpoloženje.

Ona pa, poštarica, tudi tiste dni, že v vsem ranem jutru, pri brleči petrolejki, sprejema, urejuje, izdaja pošto, posreduje čestitke nasmejanih ljudi, zraven pa pokašljeje. Ko se med pokašljevanjem pokažejo prve kaplje krvi, odide brez plače, brez pravice na kakršnokoli podporo in čaka doma v svoji vasi, dokler listje orumeni...

Da se vsaj malo ublaži to naše težko stanje, bi radi postavili v svežem kotu narave svoj dom.

Avtor je namenil to knjigo temu, da se iz čistega dobička natisnejo bloki — »temeljčigli«, za zbiranje prispevkov, za zidanje našega doma.

Knjiga je mehko vezana, ima šestdeset strani in stane samo 10 dinarjev, vendar ti pa nudi, če jo čitaš, uro, dve prijetnega razpoloženja. Naroča se na naslov: Dragutin Srića-Poštarov, Orosavlje — Zagreb.

Op. ur.: Knjigo je poslal avtor tudi uredništvu »Dravske pošte« (najbrž na ogled in morda tudi v oceno). Že to, da smo dobili zopet iz tako velike armade po-

„Dobrota“

Od 1. jan. do 31. dec. 1935 je umrlo 37 članov „DOBROTE“, od teh 24 iz skupine „B“.

Zaporedna številka	Priimek in ime umrlega člana	Bivališče	Starost	Pristopil dne	Umrlo dne	Izplačane podpore		
						iz skupine		Skupaj
						A	B	
1.	Benkovič Josip	Ljubljana	25	1. 1. 1926	3. 1. 1935	5000	—	5000
2.	Škrlovnik Jožefa	Ljubljana	73	6. 2. 1926	21. 1. 1935	5000	6000	11.000
3.	Eiletz Franc	Slovenjgradec	64	5. 6. 1923	27. 1. 1935	5000	6000	11.000
4.	Mehle Anton	Ljubljana	62	1. 1. 1926	12. 2. 1935	5000	6000	11.000
5.	Zinauer Franja	Maribor	64	30. 7. 1923	13. 2. 1935	5000	—	5000
6.	Kožuh Josip	Ljubljana	48	1. 6. 1925	28. 2. 1935	5000	6000	11.000
7.	Gril Andrej	Ljubljana	70	1. 7. 1925	12. 3. 1935	5000	6000	11.000
8.	Medvešček Joško	Ljubljana	23	1. 1. 1926	15. 3. 1935	5000	—	5000
9.	Prošek Marija	Ježica	52	1. 7. 1925	28. 3. 1935	5000	6000	11.000
10.	Žužek Jože	Ljubljana	35	15. 5. 1929	5. 4. 1935	5000	6000	11.000
11.	Smrkolj Helena	Mozirje	31	4. 6. 1928	29. 4. 1935	5000	6000	11.000
12.	Smodič Emilija	Ptuj	27	21. 3. 1927	12. 5. 1935	5000	6000	11.000
13.	Brežnik Štefan	Ljubljana	57	1. 3. 1922	25. 5. 1935	5000	—	5000
14.	Grafenauer Josip	Laško	74	1. 1. 1926	24. 5. 1935	5000	6000	11.000
15.	Juršnik Pavel	Maribor	55	1. 7. 1925	5. 6. 1935	5000	6000	11.000
16.	Čeh Marija	Ljubljana	60	1. 7. 1925	15. 6. 1935	5000	6000	11.000
17.	Babkov Dimitrij	Maribor	59	8. 6. 1929	23. 6. 1935	5000	—	5000
18.	Vidmar Franja	Ljubljana	71	10. 3. 1922	26. 6. 1935	5000	6000	11.000
19.	Štucin Alojzij	Ljubljana	52	1. 7. 1925	15. 7. 1935	5000	6000	11.000
20.	Kaffou Adolf	Ljubljana	48	21. 1. 1923	1. 8. 1935	5000	6000	11.000
21.	Kozel Ivan	Ptuj	60	17. 4. 1924	26. 8. 1935	5000	6000	11.000
22.	Zupančič Franjo	Maribor	54	8. 3. 1922	29. 8. 1935	5000	—	5000
23.	Orthaber Ivan	Maribor	51	30. 11. 1926	6. 9. 1935	5000	6000	11.000
24.	Kadunc Srečko	Ljubljana	44	2. 8. 1926	8. 9. 1935	5000	—	5000
25.	Pučelik Marija	Ljubljana	54	10. 5. 1926	9. 9. 1935	5000	6000	11.000
26.	Dular Josip	Ljubljana	46	12. 3. 1922	28. 9. 1935	5000	6000	11.000
27.	Beniger Mira	Ljubljana	36	1. 1. 1926	2. 10. 1935	5000	—	5000
28.	Rupnik Josip	Ljubljana	38	23. 11. 1929	7. 10. 1935	5000	—	5000
29.	Koman Frančiška	Ljubljana	71	1. 7. 1925	12. 10. 1935	5000	—	5000
30.	Ban Marija	Ljubljana	54	1. 9. 1925	21. 10. 1935	5000	6000	11.000
31.	Lilek Marija	Ljubljana	68	28. 7. 1923	14. 11. 1935	5000	6000	11.000
32.	Kosmač Frančiška	Presejše-Radomlje	67	27. 11. 1925	16. 11. 1935	5000	—	5000
33.	Štavbej Karel	Vojnik	54	22. 4. 1927	20. 11. 1935	5000	6000	11.000
34.	Jeršek Avgust	Ljubljana	72	18. 3. 1922	4. 12. 1935	5000	—	5000
35.	Belec Ivanka	Maribor	54	1. 7. 1925	12. 12. 1935	5000	6000	11.000
36.	Jordan Josip	Sevnica	38	18. 6. 1933	19. 12. 1935	3000	—	3000
37.	Kaus Ljudmila	Ljubljana	60	14. 5. 1927	23. 12. 1935	5000	6000	11.000

Skupaj 183.000 144.000 327.000

Opozorilo članom skupine B:

Doplačila za člane skupine B, umrle v letu 1935, se bodo pobirala letos zadnjičkrat.

Članom, katerim odtegujemo prispevke od prejemkov, smo že od meseca junija 1935 odtegovali za skupino B dvojne prispevke; vsi ti člani ali večina njih ima dosedaj plačane prispevke za 19 smrtnih slučajev in bodo torej doplačali prispevke le še za 5 smrtnih slučajev. Člani, ki so plačevali prispevke po položnicah redno, ima-

jo v skupini B plačane prispevke za 12 smrtnih slučajev, prispevke za ostalih 12 smrtnih slučajev morajo doplačati letos.

Doplačila bomo pri večjih zneskih raztegnili do konca t. l., manjše zneske pa bo treba plačati v zaporednih mesečnih obrokih po 5 Din.

Novi mesečni prispevki so stalni in se doplačila za umrle člane v bodoče ne bodo več pobirala.

štarjev zopet originalno literarno delce, je simpatično, še bolj pa to, da je pisec pripravljen iz čistega dobička knjige pomagati postaviti temelj okrevališča pogodbениh poštarjev Kraljevine Jugoslavije.

Koliko dovtipov in prigod sem že slišal iz poštnega stanovskega življenja, ali zelo malo takšnih, ki bi bile ravno prav zabeležene, tako da bi jih lahko povedal v kakršnikoli družbi. Po večini so tako zasoljene, da se družba, ki jih posluša, na koncu vsake razdeli v dva tabora. Eden, ki je že vajen vsega, se krohoče, drugi pa iz zadrege molči in bobna s prsti po mizi.

V teh tri in dvajsetih črticah (ne novelah) je pa Drago Poštarov zajel svoje (in tudi tuje doživljaje) v tako zdrav humor, da nikjer ne sili v banalnost. Tu pa tam ljubi grotesko. Ker je domalega vse doživel, je povsod v svojem kramljanju prisrčen. Tudi opisi narave so verni, ne predolgi, ker se najbrž boji, da bi ne škodili snovi in efektu. Najbolj razgiban je tam, kjer pripoveduje kaj v svojem domačem

primorskem dialektu. Svojo domačo primorsko govornico ljubi tako, da mora v njej izdati celo neprijeten dogodek iz svoje preteklosti (Badnji dan).

Zbirko svojih črtic je krstil g. Srića za »Poštarice« in naslovno stran knjige je okrasil z mamljivo lepo, zdravo žensko glavo, ki ni prav nič podobna tisti, o kateri pravi v predgovoru, da je shirana morala oditi domov, odkoder se ni več vrnila. Pa prav je tako: uvod v take, po večini vesele in zdravja polne zgodbe, je že bolj privlačna taka reklama z zapeljivimi očmi, s celo vrsto zdravih belih domin v ustih in z rožami na prsih.

Samo škoda, da je Poštarov uvrstil v svojo zbirko več črtic iz drugega življenja, ne samo iz poštarkega. Ali najbrž jih ni bilo dovolj v njegovi torbi. Čudim se, da jih je toliko imel.

V podrobnejšo oceno se ne bom spuščal, to pa, kar sem povedal, knjigo samo priporoča.

Delo društva Rdečega križa

Iz poslanice vsem odborom Društva Rdečega križa Kraljevine Jugoslavije posnemamo, da je bilanca društva v preteklem letu napram prejšnjim letom veliko ugodnejša. Ideja prodira, kakor se vidi močneje in močneje med narod. Rdeči križ ima svojo vzvišeno nalogo, da pomaga blažiti strahote v vojskah, nič manj pa ne v miru, v slučajih elementarnih nesreč, epidemij itd. Kako se širi ta ideja med našim narodom in kako vztrajno dela Rdeči križ, se vidi iz tega:

Leta 1933 je štelo društvo 648 odborov, sedaj pa že 1378 in 845 poverjeništev. Število članov se je od 62842 zvišalo na 130.000. Konec leta 1933 je bilo šolskih odborov naraščaja 3304 s 325.360 člani, a danes jih je 4738 s 517.915 člani. Kolikor sredstva posameznih odborov za prvo pomoč v slučajih elementarnih nesreč in epidemij niso zadoščala, so dobili pomoč od banovinskega in glavnega odbora. V letu 1934 je glavni odbor posamezne odbore podprl z zneskom 225.918, leta 1935 do 31. oktobra pa z zneskom 312.788.

Leta 1934 je bilo 61 samaritanskih tečajev in 1755 slušateljev, lani pa 75 tečajev in 2285 slušateljev.

To leto so se začeli v krajih, kjer so državne ali samoupravne bolnice, organizirati tečaji za bolničarje. Doslej je prijavljenih čez 100 takih tečajev in okoli 3200 udeležencev (ca 2300 moških in ca 900 ženskih). Kot pomoč odborom za samaritanske in bolničarske tečaje je prispeval Glavni odbor 280.000 Din.

V službo pri banovinskih in beograjskem Glavnem odboru je sprejetih 10 diplomiranih sester bolničark. Nabavljen je glavni material za tri velike bolnice: za eno kirurško z 200 posteljami, ena notranjo z 200 posteljami in eno poljsko s 100 posteljami. Razen tega je nabavljen glavni material za 20 manjših bolnic z 1000 posteljami.

Posebno pažnjo obrača društvo pouku prebivalstva, kako se je treba ravnavati v slučaju sovražnih napadov iz zraka. Vsi odbori so sodelovali pri nazornih demonstracijah takih napadov. V bolničarskih tečajih se daje o tem pouk in prirejajo se poljudna predavanja o tem.

Društvo se zaveda, kaj pomeni naraščaj naroda. Zato skrbi zanj v vsakem pogledu. Organizira letovišča in zdravilišča in za siromašno deco šolske kuhinje. Glavni odbor je poleg redne pomoči banovinskim odborom za zdravilišča in šolske kuhinje v znesku 100.000 Din zaradi lanske suše priskočil odborom v pomoč za šolske kuhinje še z zneskom 200.000 dinarjev, ki se je po potrebi pravično razdelil po posameznih banovinah.

Poleg vsega tega je Rdeči križ pomagal povsod, kjerkoli je bilo treba in kolikor je mogel. Pomagal je državnim in samoupravnim oblastem in privatnim društvom in zavodom pri delu za čuvanje narodnega zdravja. Izkazal se je z denarno in materialno podporo, ko je v Drinski in Primorski banovini izbruhnil pegasti legar. Ligi za borbo proti tuberkulozi stoji vedno ob strani. Pa tudi upravnim oblastem in humanitarnim društvom pomaga blažiti bedo, organizirati delo za zimsko pomoč in prehrano in brezposelnih. Šolski odbori njegovega naraščaja pomagajo oblačiti siromašno deco.

Društvo Rdečega križa zasluži za vse to spoštovanje vseh in vsakogar.

To leto poteče 60 let, odkar se je ustanovilo Srbsko Društvo Rdečega križa. Kaj je to društvo kakor tudi enako črnogorsko društvo v minulih vojnah pomenilo za svoj narod in državo, vemo vsi. Zato jih pa narod tako ceni. Danes imamo pa samo eno društvo: Društvo Rdečega križa Kraljevine Jugoslavije in kdor je res Jugoslovan, bi moral biti tudi član tega društva, kakršno

deluje že v sleherni kulturni državi. Namen in delo Rdečega križa bi moral poznati že vsak otrok, vsak mož in vsaka žena, prav vsakdo, ki prosi, da bi nas Gospod rešil kuge, lakote, vojne, ognja, potresa in vodnji.

Vabilo

na

REDNI LETNI OBČNI ZBOR

Gospodarske zadruga poštnih nameščencev
r. z. z. o. j. v Ljubljani.

Na podlagi določbe člena 35, točka h zadrugaških pravil obveščamo članstvo, da bo letošnji redni letni občni zbor zadruga v nedeljo 8. marca 1936 ob pol 9. dopoldne.

Samostojne predloge naj sporoče člani pismeno načelstvu zadruga vsaj 14 dni pred občnim zborom, to je do 22. februarja 1936, ker se sicer o takih predlogih na občnem zboru ne bo moglo sklepati.

Kraj in spored občnega zbora bosta naknadno objavljena.

Za načelstvo:

Ferjančič Franc l. r.   Gaberščik Stane l. r.
predsednik.   tajnik.

Pomagajmo si sami!

Minister pošte in telegrafa g. dr. Kaludjerčić je dovolil Udruženju ptt. uslužbencev izdajo posebnih znamk (nalepnice) za zidavo zdravilišča ptt. uslužbencev. Udruženje je svoje znamke razposlalo v prodajo posameznim poštam širom Jugoslavije. Po drugih banovinah se baje znamke hitro razpečavajo, pri nas pa, kakor se vidi iz okrožnice direktorije, ljudje nimajo posebnega smisla za to.

Res je, da težko živimo, ali mislim, da bo vendar vsak pt. uslužbenec zmoget toliko in kupil kako znamko. Pa tudi občinstvo bi seglo po njih, samo zainteresirati ga je treba za to. Poglejmo v druge države, kaj vse so napravile naši stanovski tovariši z lastnim denarjem. Kdo nam bo postavil v teh časih zdravilišča, ako ne sami? Ali nam ne bo v čast in ponos, kadar bomo lahko rekli, da nimamo samo Poštnih domov za organizatorično delo, ampak tudi svoja zdravilišča, recimo kje na Pohorju, ob morju itd. Kriza ni še izgovor za popolno pasivnost in apatijo. Celu pogodbeni poštarji

so začeli z najživahnejšo akcijo za postavitve lastnega okrevališča.

Udruženje ima najlepše načrte in zato smo dolžni, da ga podpremo v njegovem stremljenju za blaginjo nas vseh.

Osebne vesti

Premeščeni so: Kambič Ivan, višji kontrolor VI. skupine od pošte Novo mesto k pošti Ljubljana 1; Mrak Marija, kontrolor VII. skupine od pošte Brežice k pošti Maribor in Adamič Alojzija, pomožni manipulant X. skupine od pošte Kranj k pošti Sodražica.

Za upravnico pošte je odrejena pri pošti Slatina Radenci Novak Angela, pomožna uradnica IX. skupine.

Postavljeni so: za dnevničarja-zvaničnika Glavač Stefan pri pošti Konjice in za dnevničarje-sluzitelje Vidrih Jožef pri pošti Sevnica, Šalomon Franc pri pošti Kranj in Kukavica Filip pri pošti Vojnik.

Postavljeni so za uradniške pripravnike po § 45 (2) u. z. dnevničarji-zvaničniki Vehovec Milan pri pošti Novo mesto, Avbelj Pavel pri pošti Celje in Majer Jožef pri pošti Rakek; za uradniška pripravnika po § 45 (1) u. z. dnevničarja-zvaničnika Rebec Ivan pri pošti Šmarje p. Jelšah in Cerv Ludvik pri pošti Celje.

Napreduje je Kac Franc zvaničnik-nadzornik t. t. linij II. skupine z 2. period. poviškom za pomožnega tehniškega manipulanta X. skupine s 1. period. poviškom pri X. t. t. sekciji v Mariboru s službenim mestom Pragersko.

Ostavko je podala Keržin Helena p. t. t. zvaničnik III. skupine pri pošti Ljubljana 1.

Oduščen je iz državne službe: Debeljak Janez, sluzitelj II. skupine pri pošti Pragersko.

Umrli je Jordan Josip, sluzitelj II. skupine pri pošti Sevnica.

O obvezni izjavi telefonskih naročnikov

Ob plačilu instalacijske pristojbine mora vsak telefonski naročnik podpisati posebno obvezno izjavo, v kateri je med drugim rečeno tudi tole: obvezujem se, da

3. s svojega telefona ne bom zmerjal, psoval, žalil in se prepiral niti s telefonskimi nameščenci in da ne bom tega dovolil tudi svojim stanovalcem, nameščencem, služabništvu ali komu drugemu.

7. Z drugimi naročniki bom korekten in vljuden. Zlasti jih ne bom zlonamerno klical in vznemirjal, niti jih ne bom žalil in psoval itd.

V zadnji številki »Trgovskega lista« od 18. januarja t. l. čitamo, da je zagrebška trgovinska in industrijska zbornica proti temu besedilu vložila na poštno ministrstvo

spomenico, češ, da je silno nesrečno sestavljeno, ker spada s pravnega stališča obnašanje telefonskih naročnikov ali v delokrog kazenskega zakona ali policijske oblasti oziroma v sfero družabne vzgoje in vljudnosti. Spomenica pravi, da je vsekako depasirano, če nastopa v tem primeru poštna uprava kot nekakšna kontrolna in vzgojna oblast in zahteva obvezo, za katero nima nobene sankcije niti pooblastila, še posebej pa ne, da to stori v obliki, ki deluje žaljivo. Zbornica pravi v svoji spomenici, da je omenjeno besedilo izzvalo v javnosti splošno nezadovoljstvo in da se naj zato obvezna izjava preklicuje ali pa naj se v njej odpravi vse, kar nima zveze s funkcijo poštno-telefonske uprave.

Pomenki ljubljanskih p. t. zvaničnikov in sluziteljev

A: Zadnjič najin pogovor menda dvema ali trem ni bil po volji, češ, da delava zdraho.

B: Beži, beži! Ravno narobe je res; tisti, ki dela zdrahe, bi bil vedno rad nemoten. Saj ti je znano, da če komu stopiš na rep, da zacvili.

A: Prav imaš! Zato se mi zdi potrebno, da bi s takimi pogovori še nadaljevala; morda stopiva še komu na rep.

B: Ha-ha! Ali misliš, da je pri nas še kaj repov?

A: Seveda, pa še veliko! Če na primer rečem, da je mnogo takih, ki ne vedo, zakaj je organizacija in da imajo malo pojma o tovarštvu, kaj misliš, da s tem nisem nikomur na rep stopil?

B: Seveda si, pa nič kolikim.

A: In če rečem, da je med nami prav malo discipline in da smo drug proti drugemu kakor volkovi?

B: Nehaj! Jih že slišim, kako cvilijo.

A: Vidiš, take in podobne repove ali napake bo treba odpraviti, pa bodi uverjen, da ne bo več cviljenja.

B: Dobro si povedal! Ti misliš v splošnem na vzgojo v organizaciji, ki nam manjka.

A: Da! To sem mislil in ničesar drugega. Znano ti je, da se brigamo za vse; za politiko, za to, kako postaneš popularen, celo za občinski odbor itd. Samo za skupen napredek se bore malo zmenimo.

Cecilija Bricelj

prodaja in preoblikovanje
vseh vrst klobukov

Ljubljana

Gosposka ul. 16 — Stojnica Vodnikov trg
sprejema damske slamnike in klobuke v popravilo od 10 do 20 Din. Tudi moške pod isto ceno. — Najmodernejši modeli.

ANTON MARKUN

Trgovina z usnjem in čevljarškimi potrebščinami, zaloga nogomet. žog in usnjenih damskih torbic

LJUBLJANA, Miklošičeva c. 40

DRAGO GAMS

trgovina
šivalnih strojev in koles
Celje, Prešernova 16

Veletrgovina z železnino

Peter Majdič „Merkur“ Celje — Kranj

Dobavlja vse v stroko spadajoče predmete najpovolneje.

LJUBLJANA »MUZIKA« Miklošičeva 4
SALON GLASOVIRJEV, PIANINOV, HARMONIJEV, GLASBIL IN STRUN
Strokovnjaško popravilo in čisto uglješevanje se izvršuje točno in ceno!

J. KOŠAR nasl. D. COTIČ
Splošno kleparstvo in vodovodne inštalacije

Hrenova ul. 7   Telef. 28-03
Točna in solidna postrežba. Po dogovoru tudi na obroke. Izvršujem tudi vsa popravila v omenjeni stroki.

Lampič Alojz

krznar in izdelovalec vsakovrstnih čepic

Ljubljana, Sv. Petra cesta 7

se toplo priporoča
za cenjena naročila

Rafael Salmič

Celje, Narodni dom

najstarejša narodna tvrdka, Vam nudi poročne prstane, ure, zlatino, srebrnino, optiko, jedilni pribor i. t. d. v največji izbiri in po najnižjih cenah. — Ust. l. 1899.

Pristopajte k „Jadranski straži“!

Za konzorcij »Dravske pošte« v Ljubljani izda a Franc Jurman v Ljubljani. Ček. račun 16.756. — Urejuje Tilen Epich v Ljubljani. — Rokopise pošiljajte uredništvu, reklamacije, oglase itd. pa upravi lista »Dravska pošta« v Ljubljani, Sv. Jakoba trg 2. — Tiskarna »Slovenija« v Ljubljani. Predstavniki za tiskarno Albert Kolman, Masarykova cesta 14.

